

Berg: Den høitærede Minister ytrede, at dersom vi fik et Rattog over Lolland til, fik vi 50,000 Kr. mere at betale af Statskassen til de Lolland-falsterke Statsbaner, da det vil altsaa plus de 150,000 Kr. udgjøre 200,000 Kr. Dette Regnskab er ikke ganske rigtig. Det sidst aflagte Regnskab for de Lolland-falsterke Baner plus Gjedertillægget angiver 174,000 Kr., godt og vel af Banerne, og det er paa Grund af den tidligere under Finantsbehandlingen omtalte ulykkelige Forpagtningsafgift. Men der er dog kun optaget Understudet for et halvt Aar, i Alt 48,000 Kroners Forøgelse. Vi vide jo, at om Vinteren er der saa godt som ingen Trafik, det er jo en frygtelig Rute at holde vedlige, det er en Rute Berlin-Kjøbenhavns Livoli, men det kan jo blive bedre. Saa vi nu altsaa et helt Aars Understud fra denne Forpagtningsafgift — jeg regner det til 90,000 Kroner og afrunder det altsaa nedad med 6000 Kroner — saa ville vi komme betydelig høiere op saa ville vi efter den Beregning komme til saadant Noget som 222,000 Kroner plus 50,000 Kroner, dersom vi fik et saadant Rattog i Gang, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) vil have. Det bliver altsaa 272,000 Kroner, og nu Rentegarantien af de 1,100,000 Kroner, det bliver effektivt 44,000 Kroner. Saaledes komme vi op over 300,000 Kroners aarlig Udgift til Lolland-Falsterbanen plus den ulykkelige Forpagtningsafgift. Saaledes tumler man med de Sager, for en væsentlig Del uden Lov og Dom. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Men det Lovforslag, som her foreligger, have vi jo slet ingen juridisk Forpligtelse til at gaa ind paa. Vi have jo slet ingen juridisk Forpligtelse til at forøge Rentegarantien for de Lolland-falsterke Baner, en saadan Forpligtelse har Staten ikke. Da vi af Naade og Barmhøjertighed for nogle Aar siden gik til at forøge Rentegarantien i Anledning af den nuværende Bro, saa forpligtede vi os ingenlunde til at erstatte den med en ny Bro ved at hjælpe med en Rentegaranti. Man maa kunne forlange, at dette Selvfab selv skal vedligeholde sin Bane under den nuværende Drift. Jeg vil gjerne spørge Ministeren, hvad han nu vilde gøre ved Sagen, hvis Rigsdagen ikke blot i Aar men ad Aare og fremdeles haardnakket vilde negte at forøge Rentegarantien for disse Baner, hvorledes han da vil stille sig lige overfor det Lolland-falsterke Selvfab, hvilken Tilladelse han antager sig for bemyndiget til at give for Anskaffelse af Beløbene, eller om ikke Selvfabet i det Tilfælde maatte komme til,

hvad der for Resten vilde være mere naturligt at erklære sig fallit. Thi et Selvfab, der skal drive sin Bane for Statens Rentegaranti, og med store Summers Tilbud, forekommer mig at være et mærkeligt Selvfab, af hvad Art det saa er. Det maa hellere erklære sig færdigt, det kan ikke mere. Jeg vilde gjerne have den Oplysning fra Ministeren om, hvad han selv mener, Forpagtningsafgiften kan paaføre Statskassen? Han har jo faktisk forøget Rentegarantien med 120,000 Kr., det vil sige Renten af 3—4 Millioner Kr., ved denne Forpagtningsafgift ved Gjedserbanen, og saa er det virkelig underligt at komme til os med de 1,100,000 Kr.; naar man har taget Roen, hvorfor saa ikke tage Halven med? Jeg vil derfor gjerne vide, hvorledes den høitærede Minister stiller sig i det Tilfælde, at vi ikke gaa ind paa dette. — Jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at denne Rentegaranti i sin Form ikke er saa ganske lig med Rentegarantien for de sjællandske Jernbaner i Begyndelsen af Halvtredserne. Den Gang gik man nemlig kun ind paa Rentegarantien paa den Betingelse, at der skulde tilveiebringes et Forstærkningsfond af 15—20 pCt. af Anlægskapitalen, og dette skulde opbruges, førend Rentegarantien kunde blive effektiv. Nu er det Spørgsmaalet, om vi ikke skulle kræve, at det paagjældende Selvfab stuffer os en lignende Forstærkningsfond eller forøger Forstærkningsfonden i lignende Forhold, som man nu forlanger Anlægskapitalen forøget. Det vil dog anløbe et Par Hundrede Tusinde Kr., og det forekommer mig at være meget billigt, at man gaar ud fra det Samme som ved Anlægget, at et Fond, lig $\frac{1}{6}$ af Anlægskapitalen, skal være til Stede som Forstærkningsfond, og først, naar den er opbrugt, træder Rentegarantien i Kraft. Lovven ser mig ganske vist overordentlig besynderlig ud; det eneste Heldige, der er ved den, er, at den er bleven fremjat, at man er kommen i Tanker om, at det dog er værd en Gang imellem at høre Rigsdagens Mening om de Forhold derne. Skal det imidlertid være Meningen, at, hvis vi ikke gaa ind paa dette, saa kan det ogsaa være Samme, saa gjør man det alligevel, saa er der ikke stor Herlighed ved det; men med en saadan Kniv paa Struben, kan det jo være, at det høie Thing under nuværende Forhold vil gaa ind paa dette og Alt. Mig forekommer det, som om Selvfabets Stilling og hele Historien med Gjedser kan berettigede os til at indtage den Stilling; Ikke mere med de Dele! Afvikling, ikke Ud-
vikling!